

ORZECZENIE
GŁÓWNEJ KOMISJI ORZEKAJĄCEJ W SPRAWACH
O NARUSZENIE DYSCYPLINY FINANSÓW PUBLICZNYCH

Warszawa, dnia 5 grudnia 2013 r.

Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych w składzie:

Przewodniczący:	<i>Członek GKO:</i>	Agata Kasica (spr.)
Członkowie:	<i>Członek GKO:</i>	Maciej Berek
	<i>Przewodniczący GKO:</i>	Jan Pyrcak
Protokolant:		Bartosz Głuszko

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych Pawła Laudańskiego, po rozpoznaniu, na rozprawie w dniu 5 grudnia 2013 r., odwołania Obwinionej (...) - pełniącej w czasie zarzucanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję Wójta Gminy (...), od orzeczenia Regionalnej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Olsztynie z dnia 30 kwietnia 2013 r., sygn. akt: RIO.XII.53-07/2013, którym uznano Obwinioną (...) za odpowiedzialną naruszeń dyscypliny finansów publicznych, określonych w :

1. art. 17 ust. 1c ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, polegającego na tym, że w dniu 10 października 2011 r. w wyniku przeprowadzonego przetargu nieograniczonego udzieliła zamówienia publicznego na wykonanie zadania „Wykonanie dokumentacji projektowo – kosztorysowej dla budowy hali sportowej przy Szkole Podstawowej w (...), gmina (...)”, podczas którego z naruszeniem przepisów o zamówieniach publicznych wskazała, iż wadium złożone przez wykonawcę (...), wprowadza ograniczenia warunkowe zapłaty wadium dotyczące potwierdzenia podpisów złożonych przez osoby prawnie upoważnione do działania w imieniu zamawiającego, tym samym uznała przedłożoną przez wykonawcę gwarancję za sprzeczną z treścią SIWZ, a w konsekwencji wykluczyła z postępowania wykonawcę, którego oferta była najkorzystniejsza i powyższe naruszenie miało wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, czym naruszyła art. 24 ust. 2 pkt 2 i ust. 4 oraz art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo zamówień publicznych,

2. art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, polegającego na tym, że w dniu 10 października 2011 r. w wyniku przeprowadzonego przetargu nieograniczonego udzieliła zamówienia publicznego na wykonanie zadania „Wykonanie dokumentacji projektowo – kosztorysowej dla budowy hali sportowej przy Szkole Podstawowej w (...), gmina (...)”, podczas którego niezgodnie z przepisami o zamówieniach publicznych w SIWZ określono, iż o udzielenie zamówienia mogą się ubiegać wykonawcy, którzy posiadają ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej

w zakresie prowadzonej działalności na kwotę co najmniej 1 mln zł, podczas gdy szacunkowa wartość przedmiotowego zamówienia wynosiła 381.078,31 zł, tym samym opisano sposób dokonania oceny spełniania warunków udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego w sposób nieproporcjonalny do przedmiotu zamówienia, czym naruszyła art. 22 ust. 4 ustawy Prawo zamówień publicznych.

Obwinionej (...) wymierzono karę upomnienia oraz obciążono obowiązkiem zwrotu na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania w wysokości 291,71zł;

I. na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 2 i art. 78 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 i 3 uchyla zaskarżone orzeczenie Komisji Orzekającej I instancji w całości i uniewinnia Obwinioną od zarzutów naruszenia dyscypliny finansów publicznych określonych: w art. 17 ust. 1 c ustawy oraz art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy.

II. na podstawie art. 167 ust. 2 ustawy koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

Pouczenie:

Orzeczenie niniejsze jest prawomocne w dniu jego wydania. Na niniejsze orzeczenie – w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia – służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Głównej Komisji Orzekającej.

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z 30 kwietnia 2013 r., Regionalna Komisja Orzekająca przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Olsztynie (dalej zwana RKO) uznała Panią (...)t Wójta Gminy (...) winną: 1) naruszenia dyscypliny finansów publicznych określonego w art. 17 ust. 1 c ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (dalej zwana ustawą) polegającej na udzieleniu zamówienia publicznego na wykonanie zadania „Wykonanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla budowy hali sportowej przy Szkole Podstawowej w (...), gmina (...)” z naruszeniem przepisów o zamówieniach publicznych z art. 24 ust. 2 pkt 2 i ust. 4 oraz art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych, wykluczono z postępowania wykonawcę poprzez uznanie złożonego przez niego wadium w postaci gwarancji bankowej, w której wprowadzono ograniczenia warunkowe zapłaty wadium w postaci potwierdzenia podpisów złożonych, na żądaniu wypłaty, przez osoby prawnie upoważnione do działania w imieniu zamawiającego, za gwarancję sprzeczną z treścią SIWZ; 2) naruszenia dyscypliny finansów publicznych określonego w art. 17 ust. 1 pkt. 3 ustawy polegającego na udzieleniu zamówienia publicznego na wykonanie zadania „Wykonanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla budowy hali sportowej przy Szkole

Podstawowej w (...), gmina (...)” podczas którego niezgodnie z przepisami art. 22 ust. 4 ustawy Prawo zamówień publicznych w SIWZ ograniczono krąg potencjalnych wykonawców do tych, którzy posiadają ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej na kwotę co najmniej 1 mln. zł, podczas gdy szacunkowa wartość przedmiotowego zamówienia wynosiła 381.078,31 zł.

Obwinionej wymierzono karę upomnienia. Obwiniona nie była uprzednio karana za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

W uzasadnieniu orzeczenia RKO uznała za udowodniony w toku postępowania stan faktyczny, a Obwiniona tego stanu nie kwestionowała.

Oceniając stan prawny, stosownie do dyspozycji art. 24 ustawy, przy orzekaniu Komisja I instancji postanowiła stosować ustawę, z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych oraz ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych - obie w brzmieniu obowiązującym w dniu orzekania - uznając, że przepisy obowiązujące w trakcie popełnienia naruszenia nie są względniejsze dla Obwinionej.

RKO na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego uznała za bezsporny fakt, że Obwiniona, pełniąc funkcję Wójta Gminy (...), była jednocześnie kierownikiem jednostki, któremu, w myśl art. 4 pkt. 2 ustawy, można przypisać odpowiedzialność za stwierdzone naruszenie dyscyplin finansów publicznych. Obwiniona, jako kierownik jednostki sektora finansów publicznych, była odpowiedzialna za przygotowanie i przeprowadzenie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy Prawo zamówień publicznych. Powołanie przez Obwinioną komisji przetargowej, która, zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy Pzp, jest zespołem pomocniczym kierownika jednostki do oceny spełnienia przez wykonawców warunków udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia oraz do badania i oceny ofert, nie zwalnia Obwinionej z odpowiedzialności za przygotowania i przeprowadzenie postępowania.

Uzasadniając naruszenia dyscypliny finansów publicznych określone w art. 17 ust. 1 c ustawy RKO stwierdziła, że, wykluczając z postępowania wykonawcę - firmę poprzez uznanie przedłożonej przez niego gwarancji za sprzeczną z treścią SIWZ, bezspornie naruszono art. 24 ust. 2 pkt. 2 ustawy Pzp. Zdaniem RKO, gwarancja przedkładana jako wadium w postępowaniu o zamówienie publiczne, winna mieć postać gwarancji bezwarunkowej, tzn. gwarancji na pierwsze żądanie zamawiającego zawierające oświadczenie, że zaistniały okoliczności zatrzymania wadium określone w ustawie Pzp, bez potrzeby potwierdzania tych okoliczności. Wszelkie zapisy w treści gwarancji ograniczające zamawiającemu możliwość otrzymania kwoty wadium powodują wykluczenie wykonawcy na podstawie art. 24 ust. 2 pkt. 2 ustawy Pzp. Wymóg weryfikacji podpisów występujących w imieniu zamawiającego zawarty w gwarancji stanowiącej wadium złożone przez firmę jako „formalny element wypłaty kwoty wadium”, nie może być uznany za warunek, powodujący niezgodność treści gwarancji z przepisami ustawy Pzp, a tym samym do uznania, iż wadium nie zostało wniesione w terminie. Tym samym RKO uznała, że gwarancja ubezpieczeniowa, dołączona do oferty wykonawcy nie pozbawiała zamawiającego prawa do skutecznego żądania należności z tytułu zabezpieczonego wadium wniesionego w tym postępowaniu, zatem wykluczenie go z przedmiotowego postępowania stanowi naruszenie art. 24 ust. 2 ustawy Pzp.

Orzekając o odpowiedzialności Obwinionej z art. 17 ust. 1 pkt. 3 ustawy - RKO wskazała, że w SIWZ w części dotyczącej opisu sposobu dokonywania oceny spełnienia warunków udziału w przedmiotowym postępowaniu naruszono przepisy prawa materialnego, tj. art. 24 ust. 4 ustawy Pzp. poprzez wprowadzenie zapisów, że o udzielenie zamówienia mogą się ubiegać wykonawcy, którzy posiadają ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej na kwotę co najmniej 1 mln. zł. Doprowadziło to do

ograniczenia konkurencji, a w konsekwencji naruszyło jedną z podstawowych zasad udzielania zamówienia publicznego, to jest zasadę przygotowania i przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego z zachowaniem konkurencji określonej w art. 7 ust. 1 ustawy Pzp.

Zdaniem RKO, w przedmiotowym postępowaniu została złamana zasada proporcjonalności w określaniu warunków udziału poprzez „zbyt wygórowany i nieadekwatny w stosunku do przedmiotu zamówienia” wymóg posiadania, przez składających ofertę, polisy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej w kwocie trzykrotnie wyższym (1 mln. zł) od wartości szacunkowej zamówienia (381.078,31 zł.).

Zdaniem RKO, wymóg posiadania polisy OC na tak wysokim poziomie znacznie ograniczył konkurencję i wyeliminował wszystkich niespełniających tego wymogu, a posiadających odpowiednie zaplecze ekonomiczno - techniczne umożliwiające wykonanie przedmiotowego zamówienia.

Odnosząc się do winy, RKO uznała, że Obwiniona miała możliwość uniknięcia zaistniałych nieprawidłowości, chociażby poprzez powierzenie we właściwy sposób konkretnej osobie obowiązku i odpowiedzialności za opisanie przedmiotu zamówienia i właściwy nadzór nad pracą powołanej komisji przetargowej. Obwiniona nie zachowała jednak należytej ostrożności i staranności wymaganej od osoby pełniącej funkcje kierownika jednostki w zakresie objętym zarzutami.

Zdaniem RKO, udzielenie zamówienia publicznego z naruszeniem art. 24 ust. 2 pkt. 3 i art. 22 ust. 4 ustawy Pzp było suwerenną decyzją Obwinionej, a poleganie na wiedzy i doświadczeniu pracowników nie wyłącza odpowiedzialności Obwinionej.

Rozważając wymiar kary, RKO przychyliła się do wniosku Zastępcy Rzecznika i uznała, że należy wymierzyć Obwinionej karę upomnienia. Dokonując oceny całokształtu okoliczności sprawy, RKO uznała, że stopień szkodliwości czynu dla ładu finansów publicznych nie jest znaczny, ale nie jest też znikomy. Dotyczy bowiem procesów, które w końcowym etapie, związane są z wydatkowaniem środków publicznych.

Podejmując decyzję co do wysokości kary, RKO wzięła pod uwagę motywy, sposób i okoliczności działania Obwinionej. Przy wymiarze kary RKO uwzględniła warunki osobiste Obwinionej, to jest nienaganny wieloletni okres pracy zawodowej, a także bardzo dobrą opinię w zakresie wywiązywania się z obowiązków służbowych i dotychczasową niekaralność.

W odwołaniu orzeczenia złożonym przez obrońcę Obwinionej wniesiono o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości oraz wydanie nowego orzeczenia stanowiącego o uznaniu braku odpowiedzialności w przedmiocie naruszenia dyscypliny finansów publicznych z art. 17 ust. 1c ustawy i art. 17 ust. 1 pkt. 3 ustawy.

Wniesiono o ewentualne uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez organ I instancji.

Uzasadniając wniesione odwołanie, obrońca podniósł, że zamawiający w SIWZ wskazał, że w przypadku wniesienia wadium w formie innej niż w pieniądzu – gwarancje/poręczenia nie mogą posiadać zapisów w swej treści ograniczających zamawiającemu skuteczne otrzymanie kwoty wadium w okolicznościach określonych w Prawie zamówień publicznych. Zdaniem obrońcy, treść złożonej przez wykluczonego wykonawcę gwarancji wadium wprowadzała niejasne i mogące podlegać różnej interpretacji zapisy w przedmiocie sposobu przekazania żądania zapłaty, nie spełniała ona zatem wymogu bezwarunkowości, której wymagał zamawiający. W tej kwestii obrońca wskazał na wyroki Krajowej Komisji Odwoławczej (z dnia 6 lipca 2012 r. KIO 1311/12; KIO 1320/12), która stwierdziła, iż wadium wniesione w formach niepieniężnych nie może zawierać klauzuli warunkującej zapłatę przez gwaranta lub poręczyciela należnej kwoty od przedłożenia wraz z żądaniem zapłaty innych dokumentów niż oświadczenia zamawiającego o wystąpieniu zabezpieczonego tym dokumentem zdarzenia

- w szczególności polegającej na zapisie, żądanie zapłaty powinno być przekazane za pośrednictwem banku prowadzącego rachunek zamawiającego, który potwierdzi podpisy złożone na żądaniu wypłaty lub polegającej na żądaniu dostarczenia kserokopii bankowej karty wzorów podpisów.

Bazując na powyższych wywodach, obrońca stwierdził, iż w niniejszym stanie faktycznym doszło do odrzucenia oferty, jednakże takie działanie nie miało charakteru naruszenia dyscypliny finansów publicznych i nie zostały wyczerpane przesłanki wynikające z art. 17 ust. 1 pkt. 4 (obecnie art. 17 ust. 1 c ustawy).

Za dalece bezpodstawne jest, zdaniem obrońcy, uznanie przez RKO (...) odpowiedzialnej naruszenia dyscyplin finansów publicznych z art. 17 ust. 1 pkt. 3 ustawy. Zgodnie z tym przepisem, naruszeniem jest niezgodne z przepisami o zamówieniach publicznych opisanie sposobu dokonania oceny spełnienia warunków udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego w sposób niezwiązany z przedmiotem zamówienia lub nieproporcjonalny do przedmiotu zamówienia. Obrońca wskazał, że pod pojęciem proporcjonalności warunku udziału w postępowaniu należy rozumieć nie tylko kwotę za wykonanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej za kwotę 381.078,31 zł, ale także umowę na wykonanie robót budowlanych, będących przedmiotem wymienionej dokumentacji projektowo-kosztorysowej, która opiewała na kwotę 8.590.127,05 zł. Ponadto obrońca wskazał na szeroko rozumianą odpowiedzialność cywilną wykonawcy prac projektowo-kosztorysowych wynikającą z Kodeksu cywilnego. Za uzasadnione obrońca uznał wskazanie, że z założenia prace projektowe mają służyć konkretnemu celowi, tj. wybudowaniu prawidłowo funkcjonującego budynku - w tej sytuacji hali sportowej-wykonanej na podstawie przedmiotowych prac projektowych. Obrońca stwierdził, że fakty te przemawiają za tym, iż zasadne było wnoszenie przez zamawiającego o przedstawienie przez wykonawcę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej na kwotę przewyższającą wynagrodzenie umowne.

Ponadto obrońca wskazał, że Obwiniona, jako wójt Gminy (...), w toku prowadzonego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego działała prawidłowo, mając przede wszystkim na względzie interes Gminy.

Obrońca wskazał na przepis art. 4 ust. 3 ustawy, dający możliwość dochodzenia odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych od pracowników sektora finansów publicznych, którym powierzono obowiązki w zakresie gospodarki finansowej lub czynności przewidziane w przepisach o zamówieniach publicznych.

Główna Komisja Orzekająca (dalej zwana GKO), rozpoznając sprawę – zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy – rozważyła kwestie ewentualnej względności dla Obwinionej przepisów obowiązujących w czasie popełnienia zarzucanych jej czynów i, zgodnie ze stanowiskiem RKO, uznała, że nie są one względniejsze dla Obwinionej.

Z rozważań tych wynika jednak, co podkreślił także Z-ca Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych na rozprawie, że co prawda RKO zauważyła, że 12 lutego 2012 r. doszło do zmiany brzmienia art. 17 ustawy, ale nie znalazło to odzwierciedlenia w wydanym orzeczeniu.

Zarzucanym Obwinionej czynem popełnionym 10 października 2011 r. jest udzielenie zamówienia publicznego podczas którego z naruszeniem przepisów o zamówieniach publicznych wykluczono z postępowania wykonawcę, którego oferta była najkorzystniejsza i powyższe miało wpływ na wynik postępowania – naruszono więc art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy w brzmieniu obowiązującym w dniu popełnienia czynu. RKO postanowiła jednak stosować przepisy ustawy obowiązującej w dniu orzekania, zarzucając Obwinionej naruszenie przepisów ustawy z art. 17 ust. 1 c ustawy- jednak wśród znamion tego czynu nie ma udzielenia zamówienia. O ile w poprzednim stanie prawnym wśród znamion czynu było udzielenie zamówienia, to w przepisie aktualnie obowiązującym ten ciężar został

przeniesiony z osoby udzielającej zamówienia na osobę, która faktycznie dopuściła się naruszenia tych przepisów. W aktach sprawy brak dowodów na to, czy to Obwiniona dopuściła się tego naruszenia, tj. decyzji o wykluczeniu z udziału tego wykonawcy, ewentualnie zatwierdzenia takiej czynności choćby poprzez zatwierdzenie protokołu z postępowania.

Podobne wątpliwości dotyczą drugiego zarzucanego Obwinionej czynu. Zarówno w poprzednim stanie prawnym jak i obowiązującym w dniu orzekania popełniony przez Obwinioną czyn został określony w art. 17 ust. 1 pkt. 3 ustawy, ale jego treść uległa daleko idącej zmianie. W dacie popełnienia czynu (10 października 2011r.) penalizowane było udzielenie zamówienia publicznego, którego przedmiot lub warunki zostały określone w sposób naruszający zasady uczciwej konkurencji. W niniejszym stanie faktycznym wg tego przepisu doszło do naruszenia zasady uczciwej konkurencji, poprzez ograniczenie dostępu do zamówienia wykonawcom nie posiadającym ubezpieczenia OC w kwocie co najmniej 1 mln. zł.

Zmiana redakcji przepisu art. 17 ust. 1 pkt. 3 ustawy od 12 lutego 2012 r. spowodowała, że co prawda czyn pozostał ten sam, ale jest zupełnie inaczej opisany i koresponduje wprost z art. 22 Pzp. Obecnie penalizowanym czynem jest opisanie sposobu dokonania oceny spełnienia warunków udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego w sposób niezwiązany z przedmiotem zamówienia lub nieproporcjonalny do przedmiotu zamówienia.

Reasumując, GKO stwierdziła, że w niniejszej sprawie nie ma wątpliwości, że doszło do naruszenia przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych, poprzez bezpodstawne wykluczenie wykonawcy ze wskazaniem na przesłankę wymienioną w art. 24 ust. 2 pkt 2 Pzp. W przedłożonej zamawiającemu gwarancji bankowej, co prawda bank rezerwuje sobie prawo sprawdzenia wiarygodności osób podpisujących żądanie zamawiającego o wypłatę wadium, jednak zapisu tego nie można utożsamiać z jakąkolwiek warunkowością wypłaty wadium. Nawet bez tego zapisu bank mógłby wystąpić o potwierdzenie wiarygodności złożonych na żądaniu podpisów. Zdaniem GKO, zamieszczonego w gwarancji zapisu nie należy postrzegać jako warunku, bowiem bez tego zapisu bank dokonałby wypłaty pomimo, że niespełniono by jego „prośby”.

W świetle omawianego stanu faktycznego i prawnego GKO uznała, że pomimo faktu nieuprawnionego odrzucenia oferty, Obwinionej nie można postawić zarzutu naruszenia dyscypliny finansów publicznych z art. 17 ust. 1 c ustawy obowiązującej w dniu orzekania, bowiem nie zostały wyczerpane przesłanki wynikające z tego przepisu.

Nie budzi wątpliwości fakt, że w SIWZ określono, iż o udzielenie zamówienia mogą się ubiegać wykonawcy, którzy posiadają ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej w zakresie prowadzonej działalności na kwotę co najmniej 1 mln. zł. podczas gdy szacunkowa wartość zamówienia wynosiła 381.078,31 zł i tym samym opisano sposób dokonania oceny spełnienia warunków udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego w sposób nieproporcjonalny do przedmiotu zamówienia .

GKO zauważa jednak, podzielając stanowisko Obrońcy, że projektowanie w branży budowlano - montażowej winno być postrzegane i oceniane w odniesieniu do całego zadania, tj. fazy projektowania łącznie z fazą realizacji projektu. Zgodzić się należy z tym, że wykonanie projektu wiąże się z daleko rozumianą odpowiedzialnością cywilną projektanta, także, a może szczególnie w trakcie realizacji jego projektu.

Obwinionej zarzucono naruszenie przepisów art. 22 ust. 4 ustawy Prawo zamówień publicznych skutkujące naruszeniem dyscypliny finansów publicznych z art. 17 ust. 1 pkt. 3 ustawy w brzmieniu obowiązującym w dniu orzekania, a, zdaniem RKO, działaniem tym wyczerpała znamiona naruszenia dyscyplin finansów publicznych.

GKO nie podziela tego stanowiska i zauważa, że zamawiający ma prawo, a nawet obowiązek tak postawić wymogi wobec potencjalnych wykonawców, aby w sposób dostateczny zabezpieczyć swoje interesy.

W związku z powyższym postawienie w SIWZ warunku posiadania przez wykonawców ubezpieczenia OC w wysokości co najmniej 1 mln. zł przy wartości całej inwestycji przekraczającej 8 mln. zł nie może być postrzegany jako nieproporcjonalny. To nie suma ubezpieczenia (co najmniej 1 mln. zł.) mogłaby ograniczać swobodny dostęp wykonawców do udziału w przedmiotowym postępowaniu i naruszać zasadę uczciwej konkurencji, a ewentualnie wysokość składki za to ubezpieczenie.

W tej kwestii GKO ustaliła (na podstawie warunków ubezpieczenia w PZU), że składka ubezpieczenia działalności gospodarczej biur projektowych z tytułu odpowiedzialności cywilnej od ubezpieczenia na kwotę 1 mln. zł wynosi około 10.000 zł (wysokość zależy od wielkości obrotów rocznych ubezpieczającego się), z możliwością negocjacji zniżek stawki nawet do 40 %. Jednocześnie, co jest ważne w niniejszej sprawie, działalność gospodarcza polegająca na projektowaniu, nie podlega ustawowemu ubezpieczeniu od odpowiedzialności cywilnej. Dlatego też, zdaniem GKO, zamawiający miał prawo żądać odpowiedniego zabezpieczenia swoich interesów w sposób nienaruszający zasad uczciwej konkurencji.

Mając powyższe na uwadze, GKO stwierdza, że spełnienie wymogu stawianego w SIWZ przez zamawiającego nie może stanowić i nie stanowiło przeszkody – bariery uniemożliwiającej przystąpienie do przetargu ze względów na poniesienie wydatku związanego z ubezpieczeniem OC. w kwocie około 10.000 zł. Wymóg ten nie mieści się bowiem w pojęciu nieproporcjonalności, o której mowa w art. 22 ust. 4 ustawy Pzp.

Dlatego GKO uznała, że w zarzucanym Obwinionej czynnie brak znamion naruszenia dyscypliny finansów publicznych.

Odnosząc się do podnoszonego przez Obrońcę w odwołaniu art. 4 ust. 3 ustawy w brzmieniu obowiązującym w czasie prowadzenia postępowania o udzielenie przedmiotowego zamówienia publicznego i sugerowania jego ewentualnego zastosowania w przedmiotowej sprawie, GKO stwierdza, że odpowiedzialność mogą ponosić inni (poza kierownikiem jednostki) pracownicy sektora finansów publicznych, jeżeli kierownik zamawiającego przeniósł na nich określone czynności i odpowiedzialność w sposób określony przepisami, tj. powierzenie obowiązków musi nastąpić na piśmie, a dany pracownik potwierdził na piśmie przyjęcie obowiązków i odpowiedzialności. W niniejszej sprawie z takimi upoważnieniami nie mamy do czynienia, a powołanie komisji przetargowej, na które powołuje się Obrońca nie spełnia definicji powierzenia obowiązków i odpowiedzialności.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w sentencji.